

ليکوال: هيمالاتا کاناگالينگام
انځورگر: آر. سي. پرديپ کمار

د مرغی بچی راوینښیږي.

مور پي نشته دی!

بچی د خپلی مور په لټه
کې د الوتلو هڅه کوي.

اوہ نا!
هغه لا الوتلي نه شي.

“آيا ته زما مور پي؟“، هغه كارغه نه پوښتنه كوي.

“كاغ! كاغ! زه نه يم!“ كارغه وايي.

د مرغی بچی له چرگې څخه پوښتنه کوي، “آیا ته زما
مور پي ؟”

“کوکوروکو-کو! زه نه يم! “ چرگه وايي.

“آيا ته زما مورې پي؟” د مرغی بچی له هیلې نه
پوښتنه کوي.

“قاق! قاق! زه نه يم!” هیلې وايي.

که زه خپلې مور پسې په لور غبر غبرونه وکړم، هغه به زما غبر وايي، بچی فکر کوي.
“چووو! چووو! چووو! چووو!”

مور د بچي غڙ اوري او په الوتلو سره سره راځي.

هغوی یوځای په خوښی
سره په فضا کې الوځي.

بخ! بخ!

لار بنودونکی پوښتنې

1. د قيصي تصويرونو ته وگورئ، کوم څاروي تاسو وينئ؟ کوم کولای شي چې والوزي او کوم نشي کولای چې والوزي؟ ستاسو د خوښي څاروی کوم دی؟
2. کله چې د مرغی بچی راوینس شي څه فکر کوي؟ او ولې؟
3. کارغه، چرگه، هیلې او د مرغی بچان کوم غبرونه لري؟ آیا د نورو څارویو غبرونه پیژنئ؟
4. څنگه یوه مرغی خپل بچان پیژني؟ تشریح یې کړئ.
5. که چیرې تاسو د مرغی د بچانو پر ځای وئ، څه به مو کړي ول؟